

ความตกลงขององค์การการค้าโลกว่าด้วยสินค้าเกษตรจัดทำขึ้นโดยมีเป้าหมายหลัก 3 ประการ ได้แก่ การเปิดตลาด การลดการอุดหนุนภายใน และการลดการอุดหนุนภายนอก โดยมีเป้าหมายสูงสุดคือการค้าที่เสรีและเป็นไปตามกลไกของตลาด อย่างไรก็ตาม พันธกรณีการเปิดตลาดนั้นอาจนำมาซึ่งความเสียหายแก่อุตสาหกรรมภายในประเทศได้ จึงต้องมีการบัญญัติมาตรการปกป้องพิเศษไว้ในความตกลงเพื่อช่วยในการเยียวยาความเสียหายที่เกิดขึ้นดังกล่าว

มาตรการปกป้องเป็นมาตรการที่มีขึ้นมานานแล้วโดยมีวัตถุประสงค์ในการเยียวยาความเสียหายที่เกิดจากการเสียส่วนแบ่งตลาดของสินค้าในประเทศผู้นำเข้าอันเนื่องมาจากการเพิ่มขึ้นของการนำเข้าสินค้า มาตรการนี้อ่อนุญาตให้ประเทศสมาชิกองค์การการค้าโลกยกเว้นการปฏิบัติตามพันธกรณีได้เป็นการชั่วคราวเมื่อเป็นไปตามเงื่อนไขที่บัญญัติไว้โดยไม่จำเป็นต้องมีการกระทำทางการค้าที่ไม่เป็นธรรมเกิดขึ้นแต่อย่างใด ด้วยเหตุผลนี้เองที่ทำให้มาตรานี้ต้องใช้ในการชั่วคราวเท่าที่จะเยียวยาความเสียหายที่เกิดขึ้นเท่านั้น มาตรการปกป้องพิเศษนั้นก็มีเป้าหมายเช่นเดียวกับมาตรการปกป้อง เพียงแต่มาตรการปกป้องพิเศษนั้นถูกบัญญัติขึ้นเป็นพิเศษเพื่อให้เหมาะสมสำหรับการค้าสินค้าเกษตรจึงมีกฎเกณฑ์และรายละเอียดแตกต่างจากมาตรการปกป้องหลายประการ

อย่างไรก็ตาม มาตรการปกป้องพิเศษมีข้อจำกัดในการใช้หลายประการทำให้หลายประเทศที่มีความจำเป็นในการใช้มาตรการไม่สามารถหยิบยกมาตรการดังกล่าวขึ้นมาใช้ได้ อีกทั้งยังมีบทบัญญัติในบางประเด็นที่ก่อให้เกิดข้อพิพาทระหว่างประเทศสมาชิก วิทยานิพนธ์ฉบับนี้จึงเริ่มต้นด้วยการศึกษารายละเอียดที่มีอยู่ในความตกลงขององค์การการค้าโลกว่าด้วยสินค้าเกษตร และเน้นรายละเอียดของมาตรการปกป้องพิเศษ โดยนำมาเปรียบเทียบกับมาตรการปกป้องตามความตกลงขององค์การการค้าโลกว่าด้วยมาตรการปกป้อง และศึกษาคดีพิพาทที่เกิดจากการใช้มาตรการปกป้องพิเศษ นอกจากนั้นยังได้เสนอแนวทางในการปรับปรุงมาตรการพร้อมทั้งแนวทางสำหรับประเทศไทยในการปรับปรุงกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับเรื่องนี้เพื่อให้เป็นไปตามการเปลี่ยนแปลงทางเศรษฐกิจในยุคปัจจุบัน